

Апелациони суд у Београду потврдио је решење Вишег суда, које је одбило захтев за рехабилитацију Милана Недића, председника квислишке владе у Србији, који је био сарадник нацистичке Немачке.

Како се наводи у образложењу, задатак суда је био да се утврди да ли је Недић био лишен слободе услед политичких и идеолошких разлога, а потом да ли је из истих разлога био лишен других права. У одлуци Суда пише да је првостепени суд само на основу “до сада историјски непобијених чињеница” закључио да се нису стекли услови за рехабилитацију Милана Недића.

“Лице чија се рехабилитација тражи је од стране окупатора постављено за председника Владе која је за време манадата помагала окупатору, не само у експлоатацији добара државе и радне снаге, већ у прогону свих оних грађана Србије који се нису сврставали на страну окупатора или нису делили његова политичка или идеолошка убеђења или се нису придржавали окупационих прописа, а о чему сведочи низ докумената. Лишен је слободе од стране Треће америчке армије, те не може бити говора да је лишење

слободе Милана Недића извршено из политичких или идеолошких разлога”, пише у образложењу Апелационог суда.

Како се даље додаје, не може сматрати да је саслушање Милана Недића учињено из политичких или идеолошких разлога, имајући у виду да је циљ тог саслушања био да му се” омогући одбрана ради утврђивања његове невиности или кривица за злочине који су му били стављени на терет”.

Веће Апелационог суда сматра да је решење о конфискацији имовине донето у складу са Законом о конфискацији и Уредбом о Војним судовима и устројству и надлежности Војних судова, а да би било поништено неопходно је да буде усвојен захтев за рехабилитацију, до чега није дошло.

Виши суд у Београду одбио је у јулу прошле године као неоснован захтев предлагача за рехабилитацију Милана Недића, саопштено је из овог суда.

Поступак за рехабилитацију Недића инициран 2008. године, али је расправа пред судским већем почела 7. децембра 2015, седам година пошто су захтев за рехабилитацију поднели Српски либерални савет, Удружење политичких затвореника и жртава комунистичког режима и породица Недић.

Почетак процеса рехабилитације изазвао је велике полемике у јавности због опречних мишљења о његовој улози у Србији током Другог светског рата и окупљања присталица и противника рехабилитација.

Противници тврде да би се Србија рехабилитацијом сарадника окупатора ставила на страну поражених у рату и обавила ревизију историје, док други сматрају да је Недића убио комунистички режим и да је без судске одлуке проглашен за квислинга и ратног злочинца.

Суд је током поступка саслушао десетак сведока и историчара.

У току поступка, Суд је одбио право јеврејским општинама да се умешају у поступак и оспоравају враћање грађанских права Недићу, а ту одлуку је потврдио и Апелациони суд, јер је у питању "једностраначки поступак" који се води по правилима ванпарничног поступка и нема "друге стране".

Недић је био председник српске владе у периоду окупације. Земљу је напустио крајем 1945, али је убрзо ухапшен у Аустрији и враћен у Југославију. Није му суђено, јер је 4. фебруара 1946. извршио самоубиство скочивши са прозора истражног затвора.

(Инсајдер)